

XXIX Poniedziałek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Łk 12,13-21): Wtedy ktoś z tłumy rzekł do Niego: «Nauczycielu, powiedz mojemu bratu, żeby się podzielił ze mną spadkiem». Lecz On mu odpowiedział: «Człowieku, który Mi ustanowi sędziego albo rozjemcę nad wami?» Powiedzieli też do niego: «Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej chciwości, bo nawet gdy ktoś opłycza [we wszystko], życie jego nie jest zależne od jego mienia».

I opowiedział im przypowieść: «Pewnemu zamożnemu człowiekowi dobrze obrodziło pole. I rozważał sam w sobie: Co tu poczęję? Nie mam gdzie pomieścić moich zbiorów. I rzekł: Tak zrobię: zburzę moje spichlerze, a pobuduję większe i tam zgromadzę całą zbożę i moje dobra. I powiem sobie: Masz wielkie zasoby dóbr, na długie lata żożone; odpoczywaj, jedz, pij i używaj! Lecz Bóg rzekł do niego: "Głupcze, jeszcze tej nocy zabiorę twoją duszę od ciebie; komu więc przypadnie to, co przygotowałeś?" Tak dzieje się z każdym, kto skarby gromadzi dla siebie, a nie jest bogaty przed Bogiem».

«Życie jego nie jest zależne od jego mienia»

Fray Lluç TORCAL Monje del Monasterio de Sta. Mª de Poblet
(Santa Maria de Poblet, Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj, Ewangelia, jeśli nie zatkamy uszu i nie zamkniemy oczu, wywoła w nas duży wstrząs swoim bezpośrednim przekazem: «Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej chciwości, bo nawet gdy ktoś opłycza [we wszystko], życie jego nie jest zależne od jego mienia» (Łk 12,15). Na czym opiera się życie ludzkie?

Wiemy, na czym opiera się życie Jezusa, gdy On sam nam o tym powiedział: «Podobnie jak Ojciec ma życie w sobie, tak również da Synowi: mieć życie w sobie

samym.» (J 5,26). Wiemy, że życie Jezusa nie tylko pochodzi od Ojca, ale także polega na wypełnieniu Jego woli, gdy to jest jego pokarm. Wola Ojca to nic innego jak realizacja wielkiego dzieła zbawienia ludzkości, oddając życie za przyjaciół, co jest przejawem największej miłości. Życie Jezusa jest życiem otrzymanym od Ojca i całkowicie poświęconym Ojcu, z miłości do Ojca i ludzi. Życie ludzkie – czy samo w sobie jest wystarczające? Czy można zaprzeczyć, że nasze życie to dar, który otrzymaliśmy, i za który tylko dlatego powinniśmy dziękować? «Niech nikt nie myśli, że jest panem własnego życia» (św. Hieronim).

Podążając tym tokiem rozumowania, zadajmy sobie pytanie: Jaki sens ma nasze życie, jeśli jest skupione tylko na sobie, jeśli odnajduje przyjemność w stwierdzeniu: «I powiem sobie: Masz wielkie zasoby dóbr, na długie lata złożone; odpoczywaj, jedz, pij i używaj!» (Łk 12,19)? Jeśli życie Jezusa jest darem otrzymanym i wręczanym zawsze z miłości, nasze życie, które również otrzymaliśmy w darze, powinno stać się podążającym za przykładem Jezusa, całkowitym darem dla Boga i bliźniego, bo «Ten, kto kocha swoje życie, straci je» (J 12,25).

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

- «O Chryste, rozczarowała mnie moja przesadna pycha: z wysokości spadłem bardzo nisko. Lecz podnieś mnie znów, bo widzę, że sam siebie oszukiwałem.» (wspomnienie Grzegorz z Nazjanzu)
- «Rzeczywistości prawdy i miłości, czyli naszej prawdziwej drogi, nie znajduje się w świecie masowym» (Benedykt XVI)
- «Ekonomia Prawa i łaski odwraca serce ludzi od zachłanności i zazdrości (...). Bóg obietnic zawsze upomina człowieka, by strzegł się tego, co już w raju wydawało się, że jest "dobre do jedzenia... rozkosz dla oczu... nadaje się do zdobycia wiedzy" (Rdz 3,6)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2541)